

Sygn. akt I C 277/17

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący SSR Magdalena Glinkiewicz

Protokolant st. sekr. sąd. Bożena Czajkowska

Po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2017 r. w Toruniu.

sprawy z powództwa

**B. U.**

przeciwko:

**A. U. (1)**

**przy interwencji ubocznej Gminy M. T.**

o:

eksmisję

orzeka:

- I. nakazuje pozwanemu A. U. (1), aby opuścił, opróżnił i wydał powódce B. U. lokal mieszkalny nr (...) położony w T. przy ul. (...);
- II. ustala, że powodem eksmisji jest stosowanie przez pozwanego przemocy w rodzinie;
- III. nie orzeka o przyznaniu pozwanemu prawa do lokalu socjalnego;
- IV. nie obciąża pozwanego kosztami procesu.

Sygn. akt I C 277/17

## UZASADNIENIE

Powódka B. U. wniosła o orzeczenie eksmisji pozwanego A. U. (1) z lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w T. przy ul. (...).

W uzasadnieniu powódka wskazała, że mieszka wraz z córkami. Pozwany stosuje wobec rodziny przemoc psychiczną. Grozi zarówno powódce jak i jej dzieciom, demoluje mieszkanie niszczy przedmioty. Pomimo środka zapobiegawczego w postaci zakazu kontaktowania się z powódką i opuszczenia mieszkania na 3 miesiące codziennie był pod drzwiami mieszkania i uderzał w nie.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o oddalenie powództwa. Wskazał, że pomimo wniesionej sprawy rozwodowej i o zakłócanie miru domowego nadal kocha żonę. Dodał, że w 2007 r powódka leczyła się psychiatrycznie Zaprzeczył,

aby z uwagi na wszczynane przez niego awantury dzieci musiały uciekać z domu. Wskazał, iż ostatnio pracował w Islandii a zarobione pieniądze wydawała żona.

W kolejnym piśmie powódka podtrzymała swoje twierdzenia odnośnie zachowania pozwanego.

Pismem z dnia 12 maja 2017 r. Gmina M. T. zgłosiła interwencję uboczną po stronie powódki.

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2017 r. Sąd oddalił wniosek pozwanego o ustanowienie pełnomocnika z urzędu

**Sąd ustalił, co następuje:**

B. U. i A. U. (1) są małżeństwem. Obecnie pomiędzy małżonkami toczy się prawa rozwodowa.

**Bezsporne**

B. U. wraz z dziećmi i mężem zamieszkiwała w lokalu mieszkalnym nr (...) położonym w T. przy ul. (...). Strony są najemcami lokalu, właścicielem lokalu jest Gmina M. T..

**Bezsporne**

A. U. (1) nadużywa alkoholu. Zachowuje się agresywnie w stosunku do członków swojej rodziny. Grozi im i nęka psychicznie. W domu wszczynał awantury, demolował mieszkanie, niszczył znajdujące się w nim przedmioty. Córki z uwagi na zachowanie ojca często nocowały poza domem. W mieszkaniu często interweniowała Policja.

**Dowód:** zeznania świadka A. U. (2) z 24.05.2017 r. 00:25:42-00:38:48 k. 72v- 73;

zeznania świadka P. U. z 24.05.2017 r. 00:38:48-00:50:50 k. 73-73v;

zeznania świadka G. P. (1) z 10.07.2017 r. 00:04:06-00:13:05 k. 99-99v

zeznania powódki B. U. z 10.07.2017 r. 00:13:37-00:29:42 k. 99v-100v;

zeznania pozwanego A. U. (1) z 10.07.2017 r. 00:29:42-00:45:47 k. 100v-101;

płyta k. 24

Postanowieniem z dnia 13 lipca 2015 r zastosowano wobec A. U. (1) środek zapobiegawczy w postaci dozoru policji połączonego z zakazem kontaktowania się z pokrzywdzonymi, nakazu opuszczenia mieszkania oraz zakazu opuszczania kraju

**Dowód:** postanowienie k. 6-8

Postanowieniem z dnia 11 lutego 2017 r. Sąd Rejonowy w Toruniu w sprawie (...)postanowił zastosować wobec A. U. (1) środek zapobiegawczy w postaci dozoru policji, zakazu kontaktowania się z B. U., zakazem zbliżania się do B. U. na odległość mniejsza niż 100 m, nakazem natychmiastowego opuszczenia lokalu, zakazu opuszczania kraju.

**Dowód:** postanowienie k. 21-21v

Obecnie A. U. (1) nie przebywa w lokalu mieszkalnym nr (...) położonym w T. przy ul. (...). Jako osoba bezdomna otrzymuje z Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w T. pomoc w formie zasiłków okresowych

**Dowód:** pismo k. 43

Pozwany nie figuruje w ewidencji Powiatowego Urzędu Pracy dla Miasta T. w T. jako osoba bezrobotna.

**Dowód:** pismo k. 45

### **Sąd zważył, co następuje:**

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w niniejszej sprawie oraz zeznań świadków i przesłuchania stron.

Sąd uznał za wiarygodne zebrane dokumenty albowiem ich prawdziwość nie budziła żadnych wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków A. U. (2), P. U., G. P. (2). W ocenie Sądu nie było podstaw by podważyć zeznania tych świadków. Przy ocenie zeznań A. U. (2) i P. U. Sąd miał na uwadze, że świadkowie pozostają w bliskich relacjach z powódką. Jednakże w ocenie Sądu nie przesądzało to, że zeznania te mijają się z prawdą. Z kolei G. P. (2) jest dla stron osobą obcą – sąsiadką. Przyznała, że w przeszłości strony żyły w zgodzie, przy czym sytuacja się zmieniła, pozwany awanturował się, wyzywał powódkę „od różnych”, walił w drzwi, musiała interweniować Policja.

Za zgodne z prawdą Sąd uznał również zeznania złożone przez powódkę. Powódka zeznała, że sytuacja w domu zaczęła psuć się od 6 lat, przy czym od 2 lat pozwany stał się agresywny. Agresja była słowna – wyzwiska, awantury nocne, swoją agresję wyładowywał na przedmiotach – tłukł i niszczył rzeczy.

Sąd zasadniczo za wiarygodne uznał również zeznania pozwanego A. U. (1), który przyznał się, że w chwilach zdenerwowania niszczył rzeczy, rzucał przedmiotami. Przyznał, że używał wulgarnych słów pod adresem powódki.

Analizując zgromadzony materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że pozwany pod wpływem alkoholu był agresywny, wszczywał awantury, podczas których używał wobec powódki i dzieci słów wulgarnych i obelżywych, groził pozbawieniem życia, demolował mieszkanie, niszczył znajdujące się w nim przedmioty. Niewątpliwie jest to sytuacja bardzo stresująca, a domownicy narażeni byli na ciągłe zniewagi i obelgi ze strony pozwanego, obecnie pozwany nie zamieszkuje w lokalu, jednak powódka i pozostali członkowie rodziny boją się powrotu pozwanego i nie wyobrażają sobie dalszego wspólnego z nim zamieszkiwania. Pozwany nie opuścił domu dobrowolnie, uczynił to z uwagi na orzeczony wobec niego zakaz zbliżania się do B. U. na odległość mniejsza niż 100 m, nakazem natychmiastowego opuszczenia lokal.

Mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy i ustalony na jego podstawie stan faktyczny, roszczenie powódki o eksmisję pozwanego bez zapewniania mu lokalu socjalnego należało uwzględnić.

W niniejszej sprawie zastosowanie znalazły przepisy ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U.05.31.266 ze zm.). Zgodnie z art. 13 ust. 2 tej ustawy współlokator może wytoczyć powództwo o nakazanie przez sąd eksmisji małżonka, rozwiedzionego małżonka lub innego współlokatora tego samego lokalu, jeżeli ten swoim rażąco nagannym postępowaniem uniemożliwia wspólne zamieszkiwanie.

Nie ulegało wątpliwości, że pozwany swoim rażąco nagannym postępowaniem uniemożliwiał wspólne zamieszkiwanie. Pozostali współlokatorzy mieli prawo bezpiecznie czuć się w miejscu zamieszkania. Bezpodstawne awantury, groźby, wyzwiska wykluczają poprawne funkcjonowanie pozostałych mieszkańców. Stan ten trwał tak długo, iż pozwany wielokrotnie mógł zmienić swój stosunek do współlokatorów. Nie uczynił tego, mimo iż w stosunku do niego zastosowane były środki zapobiegawcze. W tej sytuacji pozwany powinien liczyć się z konsekwencjami dalszego nagannego zachowania.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd, na mocy art. 13 ust. 2 w/w ustawy, nakazał pozwanemu opuszczenie lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w T. przy ul. (...) i orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

Jednocześnie Sąd ustalił, iż powodem eksmisji jest stosowanie przez pozwanego przemocy w rodzinie.

Mając pełen obraz dotychczasowego życia i postępowania pozwanego, Sąd na podstawie art. 17 ustawy nie orzekł o przyznaniu pozwanemu prawa lokalu socjalnego. Zgodnie z art. 17 ustawy przepisów art. 14 i art. 16 nie stosuje się

do wypadków, w których powodem wydania wyroku nakazującego opróżnienie lokalu jest znęcanie się nad rodziną. Taka sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie. Dlatego Sąd orzekł jak w punkcie III sentencji wyroku

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 102 k.p.c. Z uwagi na sytuację materialną pozwanego Sąd nie obciążył go kosztami postępowania.